

קידושין לו

דברים פרק יב

(א) אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה' אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: (ב) אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: (ג) ונתצתם את מזבחתם ושבחתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעו ואת שמם מן המקום ההוא: (ד) לא תעשון כן לה' אלהיכם:

ערלה

ויקרא פרק יט

(כג) וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל:

חדש

ויקרא פרק כג

(י) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם **כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן:** (יא) והניף את העמר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: (יב) ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה לה': (יג) ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה לה' ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: (יד) ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורותיכם בכל משבתיכם:

תפילין ופטר חמור

שמות פרק יג

(יא) והיה **כי יבאך ה' אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך:** (יב) והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה': (יג) וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: (יד) והיה כי ישאלך בנד מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים: (טו) ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג ה' כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני אבח לה' כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: (טז) והיה לאות על ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים:

נסכים

במדבר פרק טו

(ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם **כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם:** (ג) ועשיתם אשה לה' עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח לה' מן הבקר או מן הצאן: (ד) והקריב המקריב קרבנו לה' מנחה סלת עשורן בלול ברבעית ההין שמן:

שבת

שמות פרק לה

(ב) ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה' כל העשה בו מלאכה יומת: (ג) לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:

מלך

דברים פרק יז

(יד) **כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה** ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: (טו) שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא:

ביכורים

דברים פרק כו

(א) והיה **כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה:** (ב) ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלהיך נתן לך ושמרת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכון שמו שם: (ג) ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו:

ר' ישמעאל	דתנא דבי ר' ישמעאל	
	ללמדך, שכל מקום שנאמר בו pein - אינו אלא לאחר ירושה וישיבה, דברי רבי ישמעאל;	
מלך – ביאה וירושא וישיבה	לא מלמד לכל התורה - משום דהוה מלך וביכורים שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין.	
מלך וביכורים	שני כתובים – ואין מלמדים. נכתוב רחמנא מלך ולא בעי ביכורים, ואנא אמינא: ומה מלך דלכבש - לאחר ירושה וישיבה, ביכורים לא כל שכן.	
	בניין אב לכל התורה – כל מקום שנאמר ביאה, הכוונה לאחר ירושה וישיבה. אינם שני כתובים - צריכי, דאי כתב רחמנא מלך ולא כתב ביכורים, הוה אמינא ביכורים דקא מיתהני - לאלתר; ואי כתב ביכורים ולא כתב מלך, הוה אמינא מלך דדרכו לכבש - לאלתר.	
	אי כתב הכי (רק מלך), הוה אמינא מידי דהוה אחלה (הנוהגת מיד עם הכניסה לארץ), קמ"ל	

חלב

ויקרא פרק ג

(יז) חקת עולם לדורתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

מצה

שמות פרק יב

(יח) בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: (יט) שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיהם כי כל אכל מחמצת ונקרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: (כ) כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות:

